चैचस्य क्रयोकादशी पापमोचनी ६ सुक्का का-मदा १०। वैशाखस्य क्रयोकादशी वरूपिनो १९ स्रक्का मोचनी १२। च्येस्टस्य क्रयोकादशी खपरा १३ सुक्का निजेना १८। खाषाज्स्य क्रयोकादशी योगिनी १५ सुक्का पद्मा १६। स्रावयास्य क्रयोकादशी कादशी कामिका १० सुक्का पुल्लदा १८। माहस्य क्रयोकादशी खना १६ सुक्का वामना २०। खास्विनस्य क्रयोकादशी इन्दिरा २९ सुक्का पापा-इशा २२। कार्त्तिकस्य क्रयोकादशी रमा २३ सुक्का प्रवोधिनो १८। मनमासस्य सुक्केकादशी सुमहा २५ क्रया कमना २६॥ ॥ इत्येकादशी-प्रकर्ण समाप्तम्॥ (संस्थाविश्वेषः। स्मार इति भाषा। यथा महामारते ६।१६।२१।

"एकादग्री धार्त्तराष्ट्री कौरवायां महाचम्"॥) एकादृविंग्रतिः, चि, (एकेन न विंग्रतिः। एकादि-स्रेकस्य चादुक्"।६।३। ७६। इत्यनेन विद्धम्।) एकोनविंग्रतिः १९। इति खाकरणम्॥

रकानंग्रा, स्त्री, (रको न खंग्रो यस्याः।) पार्व्यतो । इति चिकाग्रह्मेषः॥ (इयं चि यग्रोदागर्भसम्भवा। यदुक्तं चरिवंग्रे। पृथि९८ - ८०। "देवकाजनयत् विष्णुं यग्रोदा तां तु कन्यकाम्"। "विद्धि चैनामघोत्पद्मां खंग्राहेवीं प्रजापतेः। रकानंग्रां योगकलां रस्तार्थे नेग्रवस्य तु"॥)

यकान्तं,क्की, (यकसिन्नेव खनः समाप्तिर्यस्य।) खल-नम् । तत्पर्थायः। खितश्यः २ भरः ३ खितवेलम् ४ स्थाम् ५ खल्याम् ६ खितमानम् ७ उद्गाद्म् प निभरम् ६ तीनम् १० नितान्तम् ११ गाद्म् १२ बाद्म् १३ दद्म् १४। (यथा माघे २। ८३। "तेत्रः स्तमा वा नेकान्तं कालचस्य महीपतेः"॥ तद्दति, नि । यथा कुमारे १। ३६।

"नागेन्द्रहस्तास्वचि नर्नेप्रत्वा-देकान्तप्रीत्वात् कदलीविग्रेषाः" ॥

तथा भागवते। १। ८। ८। तस्य प्रस्तो महायोगी समद्र प्रिविक स्पकः। यकान्तमति विद्विद्रो गूणे मूण इवेयते"॥) भेद्यगामिनि चि। इत्यमरः॥ (सर्वेच यदवधारे-योचित स स्कान्तः॥ यथा "त्यदि रेचयित मदन्त्रम् वामयतीति"॥ इत्युत्तरतन्ते ६५ खध्याये सुश्रुतेनोक्तम्॥) निर्व्वनम्॥ (यथा हितोपरेशे विद्यहे। २५। "ख्य केनापि शस्यरक्तिया धूसर-कम्यनक्ततत्वुचायोन धनुःकाखः सञ्जीकत्यावनत-कायेन यकान्ते स्थितम्"॥)

यकान्ती [न्] (यकान्तमस्यस्य । स्वतान्त + हिन ।)
विद्याभक्तविश्वेषः । यथा, गावडे १३१ सध्याये ।
"रकान्तेनाममो विद्यार्थस्य देषां प्रायसः ।
तस्मादेकान्तिनः प्रोक्तान्तद्भागवतचेतसः ॥
प्रियामामपि सर्व्यवां देवदेवस्य स प्रियः ।
स्वापत्विपि तदा यस्य भक्तिर्यभिचारिकी" ॥
स्वत्वाः विद्यार्थस्य स्वतः स्वतः ।

एकाझः, नि, (एकं एककालपक्षं खझं यत्र।) एक-भक्तः। यथा। काशीखगेडे। "जुर्जो यवाग्रमशीयादेकाम्रमधना पुनः। एकाकं श्रमक्षेत्र शुक्किशक्षिम् पर्ज्येत्"॥ इति तिथादितत्त्वम् ॥ एकं खितमत्तामझं यस इति खुत्यत्त्वा एकपाकावस्थितः । स्विभक्तः । यथा, "रकपाकेन वसतां पिटदेविडिनार्सनम् । एकं भवेदिभक्तानां तदेव स्वाद्यहे यहे"। इति प्रायस्वित्तत्त्वस्वतस्व स्तिवचनम् ॥

रकाइविंग्रति, चि, (रक्तेन न विंग्रतिः। "रका-दिखेनस्य चादुक्"। ६३। ७६। नजो विंग्रत्या समासे क्वते रकाग्रन्थेन सह द्वतीयेति योग-विभागात् समासः। खनुनासिकविकत्यः।) रकोनविंग्रतिः १९। इति खाकरणम्॥

रकान्दा, स्त्री, (एकोऽन्दो यस्याः सा।) रकचायनी। रकातस्यवयस्त्रावी। इत्यमरः॥

एकायनः, चि, (एकं खयनं विषयो यस्य।) एकायः।
एकविषयासक्तचित्तः। इत्यमरः। (यथा छान्दोग्योपनिषदि। ७। ४। २। तानि इतानि संकच्योकायगानि सङ्कल्पात्मकानि संकच्ये प्रतिष्ठितानि"।
एकमयनं गतिर्यच। एकामाचगमनयोग्यः। यदुक्तं
महाभारते ३। १४६। १६।

"बानीव पथा मा वै गच्छेदिति विचार्य सः। बाक्त रकायने मार्गे कदकीषग्छमग्छिते"॥)

एकायनगतः चि, (एकायनं गतः प्राप्तः। एकसिन्नः यने गतं चानमस्मिति वा।) एकायः। इत्यमरः॥
एकावनी, स्ती, (एका श्रेष्ठा खावनी माना।) एकयदिका। इत्यमरः॥ एकनर चार इति भावा।
(खन्द्वारिक्योयः। तस्तच्यादिकसुक्तं साहित्यद्र्येगे १० परिच्छदे। १०१। यथा,—
"पूक्षं पूक्षं प्रति विभ्रोषगत्नेन परं परम्।
स्थाप्यतेऽपोत्त्यते वा चेत्याचरैकावनी दिधा"॥
क्रमेगोदाइरगम्। तचैव।
"सरो विकसितास्भोजमस्भोजं सङ्गसङ्गतम्।
सङ्गायच ससङ्गीताः सङ्गीतं सस्सरोदयम्"॥

"न तज्जनं यद्ग सचार पङ्गानं न पङ्गानं तदादलीन घट्पदम्। न घट्पदीऽसी न जुगुञ्ज यः कर्ना न गुञ्जितं तद्ग जहार यन्त्रनः"॥ भट्टिः। र।१९॥ क्वाचिदिग्रोस्थमपि यस्रोत्तरं वि-श्रोधयातया स्थापितमपो हितस्र द्रस्तते। यसाः—

भ्रेषयातया स्थापितमपोहितस्र दृश्यते। यथा,—
"वाप्यो भवन्ति विमनाः स्मुटन्ति नमनानि वापीषु।
नमनेषु पतन्यनयः नरोति सङ्गीतमनिषु पदम्"॥
स्वमपोह्ननेऽपि ॥)

यकाश्रितगुगाः, पं, (यक्तिमन् परार्थे वाश्रितो गुगाः।)
यक्तदिश्वमाः। तद्यथा। रूपम् १ रसः २
गन्धः ३ स्पर्धः ४ यक्त्वम् ५ यक्तप्यक्तम् ६
परिमाग्रम् ० परत्वम् ८ व्यवस्तम् ६ बुद्धिः १०
स्वम् ११ दुःवम् १२ इच्छा १३ देवः १८ यतः
१५ गुरुत्वम् १६ इवत्वम् १० खेदः १० संख्तारः
१८ चतृष्टम् २० प्रव्दः २१। इति सिद्धान्तमुक्तावणी॥ ६०॥

रकाछीनः, पुं, (रक्तमस्य नाति । ना + का । सुषामादिलात् धलंदीधलञ्चा) वकरन्तः। इति कस्यिदमरः॥

रकाछीना, स्त्री, (रकाछीन + टाप्।) वकरनः।

इत्यमरः ॥ पाठा । इति राजनिर्घग्टः ॥ खाकादि इति भाषा । (खस्याः पर्याया यथा ॥ ''चम्बराम्बरुकी पाठा कुचेना पापचेनिका । एकास्टीना वरा तिक्का प्राचीनीका प्रिवानुका'' ॥ इति वैद्यकरत्माना ॥)

रकाइः, एं, (रकमइः। "उत्तमैकाम्याख्" । १६। ४ ६० इत्यनेन सिद्धम्।) रकदिनम्। इति व्याक-रग्रम् ॥ (यथा, मनुः ५ । ५६ ।

"अर्ज्ञान् सञ्चयनादस्य्रां यहमेकाहमेव च"॥) रकाहारः, एं, (रुकः न दितीय खाहारः।) रका

दिनरुत्त्वेकवारभोजनम् । यथा ।
"रकाचारः सदा कार्यो न दितीयः कदाचन ।
पर्याक्षप्रायिनी नारी विधवा पातयेत् पतिम्" ॥

पथाद्वपायिनी नारी विश्ववा पात्येत् पतिम्"

एकीयः, चि, (एकस्मिन् तिस्तीति। एक + छ।) यकपद्धः। सन्धायः। सन्धावी । इति निकारङ्गोषः॥ एकोहिन्नं, स्नी, (एकः प्रेत एव उहिन्दो यन।) प्रेतो-देश्यक श्राद्धम्। यथा। गोभिनः अर्थेकोहिस-मेकं पविचमेको उर्घः एकाः पिखी नावाइनं नायी-कर्यां नाच विश्वे देवाः खदितमिति हप्तिप्रश्नः सुखदिवमिति प्रत्यत्तरम्। उपतिष्ठतामित्यच्य-खाने खभिरम्यतामिति विसगोऽभिरतोऽसोति प्रतिवचनमेतत् प्रेतश्राद्धमिति ॥ *॥ स्तत् प्रेत-आदिमिल्पसं हारात् एवं प्रेतसुद्ध्य यहीयते श्राद्धं तदेकोहिष्टमिति वैदिकप्रयोगाधीनं यौगिकम्। ष्रतस्व प्रतिसांवत्सरिकस्य नेको-दिखलं किन्वेकोदिखविधिकालं खन्नाधिकादिद-लरूपसङ्गेतितपविज्ञैकापामी एकं पविज्ञसिति पुनरभिधानसार्थकत्वाय तदवयवैकद्वपरम्। अन नावाइनं नामी करणमिति निषेधयोः पौर्बा-पर्यादमी करगापूर्वकालीनं प्रधानसम्बन्धि आड-सूत्रोहिष्टं आद्वार्थावाहनसेव निविध्यते न ल-प्रधानसम्बन्धि पिळयज्ञवदित्यतिदेशपातं पिखा-र्थावाइनमिति। रतेन पिखार्थावाइननिषेधी मैियलोलो हेयः। अत्रामी करणनिवेधेन ज्ञत-भ्रेषस्यालाभे जतभ्रेषं दत्त्वा पानमालभ्य जपति प्रियवीत्यादि खाद्दा इत्यन्तसूत्रोक्षपात्रासमान-खापि बाधः। खानन्तर्याभावात् खम्दत्मिति मन्त्र विशेधाच। खदितमिति हित्रियत्र इति ह्याः स्य इति हिप्तिपन्ने खदितमिति पन्नः। कुण्मयबाद्यायपचे तु प्रतिवचनानुपपच्या प्रश्न-खापि निरुत्तिः। खचायग्रब्दस्याने उपतिस्ता-मिति प्रयोगः खत्रोयतिष्ठतामित्वनेन खन्नादिक-मित्रसान्वये चित्वत्यसा चन्वयानुपपचा तस्या-प्यप्रयोगः। कातरत पिहद्यितायासद्वादिकसुप-तिस्तामिति विखितम्। समिर्मातामिति वाने वाजे इति स्थाने समिरम्यतामित्यनेन विसर्जन-मिति। स्तदिति पृब्बाक्कितिकर्त्तवाकशाद्धि। खर्थः। प्रेतश्रादं प्रेतस्य श्रादं न तु पान्वेगविद्यति-लेन प्राप्तिष्टलोकरूपितुः आद्धं अज्ञतसिष-गडीकरणस्य तथाविधपिहत्वाभावात्। खतरवै-तद्यायमू जक्षमेवाष्यजायनग्रह्मपरिशिष्टेऽपि पिह-